

BEATRICE MARINESCU,
AUREL DUȚU,
ȘERBAN RĂDULESCU-ZONER,

BUCUREȘTIUL ȘI EPOPEEA INDEPENDENȚEI 1877—1878.

EDIT. ACADEMIEI R.S.R. BUC. 1978, 197 p + 15 FOTOPLANȘE

Centenarul Independenței de Stat a României a fost marcat în istoriografia noastră prin apariția a numeroase articole, studii, monografii și lucrări ce-au tratat sub variate laturi și unghiuri, problema cuceririi independenței prin efortul susținut al întregului popor. În rîndul acestor lucrări se înscrie și monografia care face obiectul recenziei de față.

Lucrarea și-a propus și a reușit să prezinte cititorului, pe baza unei serii de documente inedite și editate, coroborate cu presa și memorialistica epocii, viața tumultoasă a Bucureștilor, antrenat în lupta pentru cucerirea independenței României.

Astfel, în paginile cărții, se reliefează clar aportul bucureștenilor, fie ca participanți nemijlociți pe cîmpul de luptă, fie ca susținători fideli ai efortului de război, fiecare după posibilitățile sale, dar indiferent de vîrstă, apartenență politică, origine etnică sau confesiune religioasă, eroi anonimi care au contribuit la sublinierea rolului Capitalei țării în efortul întregi națiuni pentru neaflinare. Meritul lucrării constă și în aceea, că este prima monografie, bogat documentată, dedicată rolului orașului nostru în mărețul eveniment de la 1877—1878.

Pe parcursul celor aproape 200 de pagini, structurate în 3 capitole (I. Bucureștii în ajunul independenței, II. Orașul București în timpul proclamării independenței și al războiului de neaflinare, III. Capitala României în vremea tratativilor de pace și a sărbătoririi victoriei) se aduce un fierbinte omagiu eroismului bucureșteanului de rînd în acele clipe grele, abnegației întregului popor român în lupta eroică din 1877—1878.

Un deosebit pitoresc se degajă din paginile în care se prezintă Orașul și locuitorii săi cu aspectele Bucureștiiului, oraș „scufundat în grădini”, după cum îl caracterizează unul din numeroșii călători străini ce-l vizitau, cu aspectul său urbanistic eterogen, cu viața sa comercială care pulsa pe numeroasele ulițe negustorești. Prelucrînd datele recensămîntului din 1877—1878, autorii redau o prețioasă imagine asupra potențialului economic al orașului, al numărului de ateliere și fabrici, al stabilimentelor industriale, evidențiînd și numărul marelui în creștere al proletariatului.

Sînt evocate încetputurile mișcării muncitorești și socialiste din București, care, în acțiunile desfășurate, au susținut războiul pentru independență ca pe un război just, de eliberare națională. Episodul tratativilor diplomatice premergătoare proclamării independenței, contactele diplomatice de la București sînt amplu și documentat prezentate în

